

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

LEGEA

cercetării științifice și dezvoltării tehnologice

Camera Deputaților adoptă prezentul proiect de lege.

CAPITOLUL I **Dispoziții generale**

Art. 1. – Cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, denumite în continuare *cercetare-dezvoltare*, sunt principalele activități creatoare și generatoare de progres economic și social.

Art. 2. – (1) Activitatea de cercetare-dezvoltare cuprinde: cercetarea fundamentală, cercetarea aplicativă, dezvoltarea tehnologică și inovarea.

(2) Definițiile termenilor utilizați în cuprinsul legii sunt prevăzute în anexa, care face parte integrantă din prezenta lege.

Art. 3. – (1) În România, activitatea de cercetare-dezvoltare constituie prioritate națională și are un rol determinant în strategia de dezvoltare economică durabilă.

(2) Strategia națională în domeniul cercetării-dezvoltării, denumită în continuare *strategie națională*, definește politica statului în

vederea realizării obiectivelor de interes național în acest domeniu și se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(3) Guvernul promovează, susține, dezvoltă și stimulează activitatea de cercetare-dezvoltare de interes național, în care scop:

a) adoptă politici de stimulare și coordonare la nivel național a activităților de cercetare-dezvoltare și inovare;

b) asigură surse de finanțare și instituie structuri organizatorice corespunzătoare pentru administrarea fondurilor respective, conform prevederilor prezentei legi;

c) elaborează politici și emite reglementări pentru crearea în economie a unui mediu favorabil, protecția patrimoniului științific național, difuzării, absorbției și valorificării rezultatelor activității de cercetare-dezvoltare în scopul dezvoltării economice durabile, a creșterii bunăstării și calității vieții, a îmbogățirii patrimoniului național și internațional al cunoașterii.

Art. 4. – (1) Ministerul Educației și Cercetării, denumit în continuare *autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare*, este organul administrației publice centrale de specialitate care exercită atribuțiile autorității de stat pentru domeniul cercetării științifice și dezvoltării tehnologice.

(2) Autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare are, în principal, următoarele atribuții în domeniu:

a) elaborarea și actualizarea strategiei naționale;

b) asigurarea cadrului instituțional pentru aplicarea strategiei naționale;

c) coordonarea la nivel național a politicilor guvernamentale;

d) stimularea, susținerea, dezvoltarea și monitorizarea activității de cercetare-dezvoltare.

(3) Ordonatorii de credite, inclusiv Academia Română, care au prin buget alocate fonduri pentru cercetare, finanțează din acestea programe proprii sau sectoriale de cercetare, inclusiv granturi de cercetare, corelate cu strategia și politicile naționale în domeniu.

Art. 5. – (1) Dreptul de a desfășura activități de cercetare-dezvoltare și inovare este recunoscut oricărei persoane fizice sau juridice.

(2) Este garantat dreptul de acces liber la fondurile publice destinate activității de cercetare-dezvoltare, în condiții de competență și

cu respectarea prevederilor legale și contractuale privind drepturile de proprietate intelectuală și de utilizare a rezultatelor.

(3) Libertatea de organizare și desfășurare a activităților de cercetare-dezvoltare este garantată și este corelată cu asigurarea resurselor financiare, cu respectarea legislației în vigoare și a principiilor de etică profesională privind efectele adverse sau dăunătoare ale aplicării rezultatelor științei și tehnologiei asupra omului și a mediului.

(4) Pentru cazurile care nu sunt reglementate de legislația privind proprietatea intelectuală, se garantează persoanelor menționate la alin.(1) dreptul de participare la beneficiile rezultate, în condiții contractuale specificate, precum și dreptul de preemțiune în contractarea lucrărilor de continuare a activităților de cercetare-dezvoltare, valorificare a rezultatelor sau de transfer tehnologic al acestora.

CAPITOLUL II

Sistemul național de cercetare-dezvoltare

Secțiunea 1

Cadrul general de reglementare și organizare a activității de cercetare-dezvoltare

Art. 6. – Sistemul național de cercetare-dezvoltare este constituit din ansamblul unităților și instituțiilor de drept public și de drept privat cu personalitate juridică, care au în obiectul de activitate cercetarea-dezvoltarea.

Art. 7. – Din sistemul național de cercetare-dezvoltare face parte sistemul de cercetare-dezvoltare de interes național, care cuprinde următoarele categorii de unități de drept public, cu personalitate juridică, acreditate, în acest sens, conform prevederilor prezentei legi:

- a) institute naționale de cercetare-dezvoltare;
- b) institute, centre sau stațiuni de cercetare ale Academiei Române și de cercetare-dezvoltare ale academiilor de ramură;
- c) institute de învățământ superior acreditate sau structuri ale acestora;
- d) institute sau centre de cercetare-dezvoltare organizate în cadrul societăților naționale, companiilor naționale și regiilor autonome de interes național.

Art. 8. – (1) În sistemul național de cercetare-dezvoltare sunt cuprinse, în afara unităților și instituțiilor prevăzute la art.7, și alte categorii de unități și instituții de drept public, precum și unități de drept privat.

(2) Unitățile și instituțiile de drept public menționate la alin. (1) sunt următoarele:

a) institute, centre sau stațiuni de cercetare-dezvoltare organizate ca instituții publice;

b) institute sau centre de cercetare-dezvoltare organizate în cadrul societăților naționale, companiilor naționale și regiilor autonome sau ale administrației publice centrale și locale;

c) centre internaționale de cercetare-dezvoltare înființate în baza unor acorduri internaționale;

d) alte instituții publice sau structuri ale acestora, care au în obiectul de activitate cercetarea-dezvoltarea.

(3) Unitățile și instituțiile de drept privat menționate la alin. (1) sunt următoarele:

a) unități de cercetare-dezvoltare organizate ca societăți comerciale;

b) societăți comerciale, precum și structurile acestora care au în obiectul de activitate cercetarea-dezvoltarea;

c) instituții de învățământ superior private acreditate sau structuri ale acestora.

Art. 9. – (1) Institutul național de cercetare-dezvoltare este o formă de organizare juridică, reglementată prin prezenta lege și care se înregistrează ca atare la Registrul comerțului.

(2) Formele de organizare ale celorlalte categorii de unități și instituții prevăzute la art.7 și art.8 sunt reglementate prin legi specifice.

Art. 10. – (1) Activitatea de cercetare-dezvoltare din domeniul public sau privat poate fi desfășurată și în cadrul unor forme asociative prevăzute de lege.

(2) Activitatea de cercetare-dezvoltare se poate desfășura și individual, în regim economic, de către persoane fizice autorizate conform legii.

Art. 11. – (1) Unitățile de cercetare-dezvoltare organizate ca institute naționale sau ca instituții publice se înființează sau se reorganizează prin hotărâre a Guvernului, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Prin hotărâre a Guvernului de înființare și/sau organizare și funcționare se stabilesc denumirea, obiectul de activitate, sediul și patrimoniul, precum și bunurile din domeniul public care urmează regimul juridic prevăzut la art.135 alin.(4) și (5) din Constituție.

(3) Unitățile de cercetare-dezvoltare organizate ca societăți comerciale cu capital majoritar de stat se înființează și se reorganizează prin hotărâre a Guvernului, pe baza propunerii adunării generale a acționarilor.

Art. 12. – (1) Unitățile și instituțiile de cercetare-dezvoltare prevăzute la art.7 și art.8 înființează Consiliul Științific care participă la elaborarea strategiei unității și a programelor proprii de cercetare-dezvoltare, precum și la luarea măsurilor privind realizarea acestora.

(2) Modul de organizare și funcționare al Consiliului Științific este prevăzut în Regulamentul de organizare și funcționare al acestuia.

Art. 13. – Realizarea unor servicii sau activități de microproducție, de către unitățile și instituțiile prevăzute la art.7 și la art.8 alin. (2), se asigură prin asociere în participațiune numai în scopul stimulării transferului rezultatelor activității de cercetare-dezvoltare, potrivit regulamentelor de organizare și funcționare proprii și prevederilor legale corespunzătoare, cu aprobarea organului administrației publice centrale sub autoritatea căreia funcționează și a autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare.

Art. 14. – (1) Unitățile și instituțiile de cercetare-dezvoltare cu capital privat se pot organiza în condițiile legii.

(2) Unitățile și instituțiile de cercetare-dezvoltare cu capital majoritar de stat, organizate ca societăți comerciale, se pot privatiza în condițiile legii și cu respectarea Normelor specifice privind privatizarea unităților de cercetare-dezvoltare, elaborate de către autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare și aprobate prin hotărâre a Guvernului.

(3) Unitățile de cercetare-dezvoltare privatizate nu pot păstra în patrimoniu informațiile sau documentațiile de interes național acumulate până la data privatizării. Aceste informații și documentații, determinate

în conformitate cu prevederile normelor menționate la alin.(2), se depun la institutele naționale sau la instituțiile publice de cercetare-dezvoltare desemnate în acest scop de către autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare sau la arhivele statului.

Art. 15. – (1) Unitățile și instituțiile, prevăzute la art.7 și art.8, pot participa în nume propriu la cooperarea tehnico-științifică internațională și pot încheia în mod direct contracte privind aceste activități, în condițiile legii; contractele, precum și utilizarea rezultatelor cercetării se vor înscrie în termenii utilizați în acordurile internaționale la care România este parte.

(2) Rezultatele cercetărilor considerate proprietate publică a statului se pot utiliza în cadrul cooperării internaționale în condițiile prevăzute la alin.(1) și cu aprobarea Guvernului.

Art. 16. – Unitățile și instituțiile de cercetare-dezvoltare care beneficiază de finanțare și din fonduri publice sunt obligate să asigure:

- a) dezvoltarea bazei tehnico-științifice, actualizarea documentației științifice de interes național, precum și utilizarea acestora cu prioritate pentru activitatea de cercetare-dezvoltare;
- b) urmărirea realizării transferului tehnologic;
- c) adoptarea unor structuri organizatorice și a unui management performant, urmând cele mai bune practici utilizate pe plan mondial;
- d) eliminarea posibilităților de generare a unor acte de concurență neloială.

Secțiunea a 2-a

Institutele naționale de cercetare-dezvoltare

Art. 17. – (1) Institutele naționale de cercetare-dezvoltare, denumite în continuare *institut național*, reprezintă o formă de organizare instituțională specifică activităților de cercetare-dezvoltare, instituită cu scopul de a asigura desfășurarea acestei activități, precum și consolidarea competenței științifice și tehnologice în domeniile de interes național, stabilite în acord cu strategia de dezvoltare a României.

(2) Institutul național este persoană juridică română, care are activitatea de cercetare-dezvoltare ca obiect principal de activitate și funcționează pe bază de gestiune economică și autonomie financiară,

calculează amortismente și conduce evidența contabilă în regim economic.

(3) Institutul național are patrimoniu propriu și administrează patrimoniul public și privat al statului pentru asigurarea desfășurării activității și funcționează în coordonarea unui organ de specialitate al administrației publice centrale.

(4) Institutul național participă la elaborarea strategiilor de dezvoltare în domeniul specific, desfășoară activități de cercetare-dezvoltare pentru realizarea obiectivelor cuprinse în strategia națională de cercetare, constituie baze de competență științifică și tehnologică, de expertiză, de perfecționare a resurselor umane și de documentare științifică și tehnică. Institutul național poate desfășura, în secundar, activități comerciale și de producție, conform regulamentului propriu.

Art. 18. – (1) Înființarea institutului național se face prin hotărâre a Guvernului pe baza rezultatelor evaluării pentru acreditare, cu avizul autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare, la propunerea organului administrației publice centrale coordonator în domeniul de activitate al unității.

(2) Înființarea și acreditarea unui institut național trebuie să asigure concentrarea resurselor financiare și umane în domeniile de cercetare, orientate spre obiective de interes major.

(3) Evaluarea capacității de cercetare în vederea acreditării institutului național se realizează de autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare, în conformitate cu prevederile prezentei legi.

(4) Acreditarea institutului național constituie și atestarea acestuia în înțelesul art.33 alin. (1).

Art. 19. – (1) Prin actul de înființare al institutului național se stabilesc denumirea și sediul principal, obiectul de activitate, patrimoniul și organul administrației publice centrale în coordonarea căruia funcționează și se aprobă regulamentul de organizare și funcționare.

(2) Regulamentul de organizare și funcționare a institutului național se întocmește pe baza regulamentului cadru, elaborat de autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare, în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi și se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(3) Structura organizatorică a institutului național este aprobată de organul administrației publice centrale în coordonarea căruia funcționează.

(4) Institutul național poate înființa, în cadrul structurii organizatorice, subunități cu sau fără personalitate juridică, necesare realizării obiectului lor de activitate. Modalitatea de constituire a acestora și relațiile funcționale din cadrul institutului, precum și cu terții, sunt stabilite prin regulamentul de organizare și funcționare a institutului național.

Art. 20. – Institutele naționale de cercetare-dezvoltare prevăzute la art.7 sunt sprijinite financiar de la bugetul de stat pentru realizarea unor investiții, dotări, aparatură, echipamente și instalații, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

Art. 21. – Conducerea institutului național revine consiliului de administrație, format din 7 sau 9 persoane, din care fac parte, în mod obligatoriu, reprezentantul autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare, reprezentantul organului administrației publice coordonator al institutului, reprezentantul Ministerului Finanțelor Publice, reprezentantul Ministerului Muncii și Solidarității Sociale și directorul general al institutului, care este și președintele consiliului, precum și președintele Consiliului Științific al institutului. Consiliul de administrație se numește prin ordin al conducătorului organului administrației publice coordonator, cu avizul autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare. Consiliul de administrație își desfășoară activitatea în conformitate cu propriul său regulament de organizare și funcționare și hotărăște în toate problemele privind activitatea institutului, cu excepția celor care, potrivit legii, sunt date în competența altor organe.

Art. 22. – Activitatea curentă a institutului național este condusă de un director general, numit prin ordin al conducătorului organului administrației publice coordonator, cu avizul autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare, conform rezultatelor concursului organizat potrivit cu prevederile metodologiei elaborată, în acest scop, de autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare și aprobată prin hotărâre a Guvernului.

Art. 23. – (1) Institutul național administrează, cu diligența unui bun proprietar, bunuri proprietate publică și privată a statului sau a

unităților administrativ-teritoriale, precum și bunurile proprii dobândite în condițiile legii sau realizate din venituri proprii.

(2) Prin hotărârea Guvernului de înființare sau reorganizare a institutului național se stabilesc bunurile din domeniul public care urmează regimul juridic prevăzut la art.135 alin. (4) și (5) din Constituție, bunurile din proprietatea privată a statului administrate de institut, precum și bunurile proprii dobândite în condițiile legii sau realizate din venituri proprii, după caz.

Art. 24. – (1) Institutul național întocmește anual buget de venituri și cheltuieli, bilanț contabil și cont de profit și pierderi, potrivit metodologiei stabilite de Ministerul Finanțelor Publice.

(2) Bugetul de venituri și cheltuieli se aprobă de organul administrației publice centrale coordonator, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice și al Ministerului Muncii și Solidarității Sociale.

(3) Bilanțul contabil anual se aprobă de către organul administrației publice coordonator, în condițiile legii.

Art. 25. – (1) Partea din veniturile institutului național, care depășește cheltuielile, după plata impozitului pe profit și după acoperirea pierderilor contabile, se utilizează după cum urmează:

a) 20% pentru cointeresarea personalului angajat în activitățile de cercetare-dezvoltare;

b) până la 60% se poate utiliza pentru finanțarea dezvoltării institutului în conformitate cu planul de investiții și dotări ale acestuia;

c) restul rămâne la dispoziția institutului pentru desfășurarea activității curente.

(2) În situația în care sumele respective nu sunt utilizate cu destinația stabilită prin prezenta lege, ele se reportează în vederea utilizării în anul următor.

Art. 26. – (1) În situația în care, în cursul unui an, veniturile institutului național nu sunt suficiente, pentru acoperirea cheltuielilor curente, acesta poate contracta credite bancare, în valoare de cel mult 20% din veniturile brute realizate în anul precedent.

(2) Contractarea de credite peste plafonul stabilit se face cu aprobarea Ministerului Finanțelor Publice și a organului administrației publice coordonator.

Art. 27. – (1) În cazul angajării răspunderii contractuale sau delictuale a institutului național, creditorii pot cere executarea silită numai asupra bunurilor proprii ale institutului.

(2) Bunurile proprietate publică și privată a statului sunt inalienabile și nu pot fi constituite drept garanții.

Art. 28. – (1) Institutul național hotărăște cu privire la investițiile ce urmează a fi realizate potrivit obiectului său de activitate, finanțarea efectuându-se din surse proprii și credite bancare, cu excepția investițiilor care intră sub incidența art.20 și art.49 alin. (5).

(2) Execuția investițiilor se adjudecă potrivit legii care reglementează achizițiile publice.

Secțiunea a 3-a Resurse umane

Art. 29. – Menținerea și dezvoltarea potențialului uman de cercetare-dezvoltare și a bazei de cunoștințe în domeniu reprezintă un atribut important al politicii de cercetare, susținut cu prioritate prin programul privind resursele umane.

Art. 30. – (1) Autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare urmărește creșterea potențialului național de cercetare și solicită Academiei Române și academiilor de ramură, instituțiilor de învățământ superior, institutelor naționale și instituțiilor publice din sistemul național de cercetare-dezvoltare, să elaboreze și să aplice programe privind formarea și dezvoltarea resurselor umane utilizate în cercetare. Programele astfel elaborate vor fi sintetizate în strategia resurselor umane din activitatea de cercetare-dezvoltare, parte componentă a Strategiei naționale de cercetare-dezvoltare.

(2) Unitățile și instituțiile de cercetare-dezvoltare, care beneficiază de facilitățile prevăzute în prezenta lege, vor asigura stabilizarea personalului atestat pe grade științifice, vor lua măsuri speciale pentru motivarea tinerilor și vor menține și dezvolta potențialul uman de cercetare implicat în domenii de vârf, prin angajarea anuală a unui număr de absolvenți și specialiști cu cea mai bună pregătire, cel puțin egal cu numărul de personal cu studii superioare plecat din institut în anul anterior, cu excepția situațiilor ce rezultă din restructurări.

Promovarea cercetătorilor se face ținând seama, în principal, de performanța științifică, confirmată la nivel național și internațional.

Art. 31. – (1) Unitățile și instituțiile de cercetare-dezvoltare evaluate în condițiile art. 33, academiile de ramură și instituțiile de învățământ superior acreditate, organizează și participă, cu prioritate, la programele de formare profesională a persoanelor cu studii superioare din domeniu.

(2) Instituțiile de învățământ superior, academiile de ramură, institutele de cercetare și cele de cercetare-dezvoltare pot colabora pe bază de reciprocitate în promovarea unor programe de formare continuă, doctorate, teme de cercetare, practica studenților și alte asemenea activități.

(3) Finanțarea programelor prevăzute la alin.(1) și (2) se face conform prevederilor legale în vigoare și a reglementărilor specifice stabilite la nivelul unităților organizatoare.

(4) Studenții și doctoranzii din instituțiile de învățământ superior pot face parte din colectivele de cercetare, putând participa efectiv la rezolvarea problemelor din cadrul contractelor de cercetare, tematica acestora putând fi parte a tematicii tezelor de doctorat sau proiectelor de diplomă. Studenții și doctoranzii care participă la rezolvarea problemelor din cadrul contractelor de cercetare vor putea fi remunerați conform legii.

Art. 32. – Cercetătorii științifici principali cu gradul I, cu titlul de doctor, pot conduce doctorate în instituțiile organizatoare de doctorat, în condițiile legii.

CAPITOLUL III

Evaluarea activității de cercetare științifică și dezvoltare tehnologică

Art. 33. – (1) Evaluarea și atestarea capacității unităților care desfășoară activități de cercetare-dezvoltare, în condițiile legii, se realizează de către autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare prin Consiliul național de atestare și acreditare pentru cercetare, înființat și organizat în condițiile prezentei legi, precum și de către Academia Română și academiile de ramură prin organismele de evaluare, atestare și acreditare constituite în structura acestora, conform legii, pentru

unitățile aflate în subordonare sau coordonare, respectiv, de către Consiliul Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior pentru instituțiile de învățământ superior acreditate și unitățile în subordonare.

(2) Acreditarea unităților prevăzute la art. 7 ca unități componente ale sistemului de cercetare-dezvoltare de interes național, se realizează de către autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare prin Consiliul național de atestare și acreditare pentru cercetare.

(3) Institutele naționale sunt acreditate pe baza evaluării Consiliului național de atestare și acreditare pentru cercetare, în condițiile prezentei legi.

(4) Criteriile și metodologiile de evaluare și atestare a capacității de a desfășura activități de cercetare-dezvoltare, se elaborează de către autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare și, după caz, de către Academia Română sau academiile de ramură pentru unitățile aflate în subordonare sau în coordonare, respectiv, de către Consiliul Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior pentru instituțiile de învățământ superior acreditate și unitățile în subordonare, în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi și se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(5) Criteriile și metodologiile de acreditare a unităților componente ale sistemului de cercetare-dezvoltare de interes național, se elaborează de autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare, în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi și se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

Art. 34. – (1) Consiliul național de atestare și acreditare pentru cercetare este un organism fără personalitate juridică și se organizează în coordonarea autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare.

(2) Prin ordin al conducătorului autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare se stabilește componența, se aprobă regulamentul de organizare și funcționare și structura organelor de lucru ale consiliului, în termen de 60 zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(3) Consiliul național de atestare și acreditare pentru cercetare asigură evaluarea unităților de cercetare-dezvoltare și propune atestarea unităților de cercetare-dezvoltare sau acreditarea institutelor naționale de cercetare-dezvoltare și, după caz, neacordarea sau retragerea atestării, respectiv, a acreditării.

(4) Componenta și regulamentul de organizare și funcționare ale organismelor de evaluare, atestare și acreditare ale Academiei Române și academiilor de ramură, respectiv, ale Consiliului Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior, se stabilesc conform legislației specifice a acestora.

Art. 35. – (1) Pentru activitatea de evaluare și atestare, respectiv, pentru activitatea de evaluare și acreditare, autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare percepe, de la unitățile și instituțiile respective, tarife de până la 8 salarii maxime ale unui cercetător științific principal gradul I, din unități bugetare.

(2) Pentru activitatea desfășurată în afara activității de bază, membrii Consiliului național de atestare și acreditare pentru cercetare și ai organelor de lucru ale acestuia, sunt remunerați, în funcție de numărul orelor efectiv lucrate, la nivelul gradului profesional cel mai mare din activitatea de cercetare-dezvoltare, stabilit pentru unitățile bugetare.

Art. 36. – (1) Atestarea capacității de a desfășura activități de cercetare-dezvoltare este obligatorie pentru unitățile și instituțiile de cercetare-dezvoltare care doresc să participe la activitățile de cercetare-dezvoltare din Planul național și/sau din planurile sectoriale pentru cercetare-dezvoltare și inovare.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică după un an de la intrarea în vigoare a hotărârii Guvernului, prevăzută la art.33 alin. (4).

(3) După intrarea în vigoare a hotărârii Guvernului, prevăzută la art.33 alin.(4) și (5), unitățile și instituțiile de cercetare-dezvoltare existente pot solicita atestarea capacității lor autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare sau Academiei Române și academiilor de ramură pentru domeniile acestora, respectiv, Consiliului Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior pentru instituțiile de învățământ acreditate și unitățile în subordonare, conform prevederilor prezentei legi.

Art. 37. – Reacreditarea se efectuează, periodic, la maximum 5 ani sau la modificarea obiectului de activitate a unității sau instituției de cercetare-dezvoltare.

Art. 38. – Unitățile și instituțiile de cercetare-dezvoltare finanțate din fonduri publice, pe baza Strategiei naționale de cercetare-dezvoltare, sunt obligate:

- a) să elaboreze strategii proprii;
- b) să asigure monitorizarea modului de îndeplinire a obiectivelor din planurile proprii;
- c) să organizeze periodic verificări asupra activității economico-financiare, precum și a performanțelor de management al cercetării în scopul îmbunătățirii acestora;
- d) să raporteze anual autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare rezultatele, performanțele științifice și impactul acestora în economie și societate și să le dea publicității prin orice mijloc posibil, pentru o informare cât mai largă;
- e) să-și organizeze compartimente de marketing în vederea creșterii gradului de aplicabilitate a cercetărilor finanțate din fonduri publice.

CAPITOLUL IV

Strategia națională de cercetare-dezvoltare și Planul național de cercetare-dezvoltare și inovare

Art. 39. – (1) Strategia națională de cercetare-dezvoltare, denumită în continuare *Strategie națională*, stabilește obiectivele de interes național și cuprinde mijloacele pentru realizarea acestora. Obiectivele principale ale Strategiei naționale sunt:

- a) promovarea și dezvoltarea sistemului național de cercetare-dezvoltare pentru susținerea dezvoltării economice și sociale a țării și a cunoașterii;
- b) integrarea în comunitatea științifică internațională;
- c) protecția patrimoniului tehnico-științific românesc;
- d) dezvoltarea resurselor umane din activitatea de cercetare;
- e) dezvoltarea bazei materiale și finanțarea activității de cercetare.

(2) Obiectivele Strategiei naționale sunt în concordanță cu obiectivele Programului de guvernare și ale strategiilor sectoriale și sunt stabilite pe baza consultării cu organele administrației publice centrale și locale, cu Academia Română și cu academiile de ramură, cu instituțiile de învățământ superior, cu unitățile de cercetare-dezvoltare, cu marii agenți economici, cu patronatele și cu sindicatele.

(3) Strategia națională se actualizează, periodic, în funcție de evoluția economico-socială.

Art. 40. – (1) Pentru stabilirea priorităților Strategiei naționale, se înființează Consiliul Național pentru Politica Științei și Tehnologiei, ca organ consultativ al Guvernului, în coordonarea primului-ministru.

(2) Componenta Consiliului Național pentru Politica Științei și Tehnologiei se aprobă prin decizie a primului-ministru.

(3) Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Național pentru Politica Științei și Tehnologiei se adoptă prin consens în ședința de constituire a acestuia, la propunerea autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare.

Art. 41. – Implementarea Strategiei naționale se realizează prin:

a) Planul național de cercetare-dezvoltare și inovare, denumit în continuare *Plan național*;

b) planuri de cercetare ale autorităților publice centrale, denumite în continuare *planuri sectoriale*;

c) alte planuri, programe, proiecte de cercetare.

Art. 42. – Planul național reprezintă instrumentul principal prin care se asigură:

a) coordonarea, corelarea și realizarea politicilor naționale în domeniul cercetării-dezvoltării și cunoașterii;

b) corelarea politicilor din domeniul cercetării-dezvoltării și al inovării cu prioritățile de dezvoltare economică și socială susținute de ansamblul politicilor guvernamentale;

c) coerența și continuitatea activităților din domeniul cercetării-dezvoltării, cunoașterii și al inovării.

Art. 43. – (1) Planul național conține programe de cercetare-dezvoltare-inovare.

(2) Programele cuprinse în Planul național se evaluează și se detaliază anual de către autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare.

(3) La elaborarea, evaluarea și detalierea Planului național, autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare consultă Colegiul Consultativ pentru Cercetare-Dezvoltare și Inovare, denumit în continuare *Colegiul consultativ*, organizat în condițiile prezentei legi.

Art. 44. – (1) Colegiul consultativ are în componență reprezentanți propuși de comunitățile științifice, de ministere, de marii agenți economici și este organizat pe comisii corespunzător principalelor domenii de specialitate. Structura este aprobată prin ordin al conducătorului autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare, pe o durată de 4 ani.

(2) Regulamentul de organizare și funcționare a Colegiului consultativ, precum și al organelor de lucru ale acestuia, se aprobă prin ordin al conducătorului autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare.

(3) Pentru activitatea desfășurată, membrii Colegiului consultativ și ai organelor de lucru ale acestuia sunt remunerați, în afara activității de bază, la nivelul gradului profesional cel mai mare din activitatea de cercetare-dezvoltare, stabilit pentru unitățile bugetare, în funcție de numărul orelor efectiv lucrate.

(4) Cheltuielile necesare funcționării Colegiului consultativ sunt asigurate din bugetul autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare.

Art. 45. – Planul național, inclusiv resursele financiare necesare, este elaborat și administrat de autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare, se aprobă prin hotărâre a Guvernului și se finanțează în sistem multianual. Cheltuielile anuale pentru realizarea Planului național se aprobă prin bugetul de stat, în concordanță cu finanțarea multianuală angajată prin programele componente ale Planului național. Alocarea sumelor anuale pe programele componente ale Planului național se face prin ordin al autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare.

Art. 46. – (1) Planurile sectoriale în domeniul cercetării-dezvoltării conțin programe și proiecte de interes prioritar pentru domeniul respectiv, sunt aprobate prin ordin al ordonatorilor principali de credite și se finanțează din bugetul acestora. Programele și proiectele din planurile sectoriale sunt avizate de autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare.

(2) La elaborarea planurilor sectoriale vor fi solicitate propuneri de teme de cercetare de la marii agenți economici din domeniu, de la unitățile de cercetare, institute de învățământ superior, patronat, sindicate, asociații profesionale și de la alte structuri ale societății civile importante pentru domeniul respectiv.

(3) Implementarea strategiilor de ramură și realizarea planurilor sectoriale de cercetare-dezvoltare se asigură de unitățile și instituțiile de cercetare-dezvoltare din domeniu, în urma atribuirii în sistem competițional sau în mod direct de către ministerele de resort, academiile de ramură și/sau de autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare, potrivit art.46 și art.47.

Art. 47. – (1) Conducerea programelor din Planul național se atribuie de către autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare unităților și instituțiilor cu profil de cercetare-dezvoltare și inovare, academiilor de ramură, instituțiilor de învățământ superior acreditate, precum și agenților economici cu obiect de activitate cercetare-dezvoltare, pe bază de criterii de capabilitate în sistem competițional sau în mod direct.

(2) În vederea optimizării activității de conducere de programe, se înființează Centrul Național de Management Programe, ca instituție publică extrabugetară în subordinea autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare, a cărei organizare și funcționare se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(3) Autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare poate atribui direct conducerea de programe din Planul național, Centrului Național de Management Programe.

(4) Conducerea programelor și a proiectelor finanțate în sistem competițional din fonduri de la bugetul de stat se atribuie pe baza următoarelor proceduri de selectare a contractorilor:

a) licitație, sau, după caz, proceduri competiționale simplificate, dacă urmează a fi selectat un singur contractor, pentru procurarea:

- serviciilor de conducere a programelor;
- serviciilor de conducere a unor proiecte de mare complexitate;
- bunurilor sau altor servicii;

b) evaluarea propunerilor de proiecte, dacă urmează a fi selectați mai mulți contractori, pentru procurarea serviciilor de conducere și/sau execuție a proiectelor de cercetare-dezvoltare și de inovare.

(5) Stabilirea contractorilor, pentru serviciile și bunurile menționate la alin.(4), se poate face în mod direct, în situațiile în care acestea nu pot fi procurate din mai multe surse.

(6) Atribuirea conducerii programelor și realizării lucrărilor se face pe bază contractuală, conform normelor metodologice menționate la art.60 alin. (2).

(7) Orice program are un singur conducător de program.

CAPITOLUL V

Finanțarea activităților de cercetare-dezvoltare și inovare

Art. 48. – Sursele de finanțare pentru activitatea de cercetare desfășurată de sistemul național de cercetare se constituie din:

- a) fonduri de la bugetul de stat;
- b) fonduri atrase de la agenți economici;
- c) fonduri provenite din cooperări internaționale;
- d) alte fonduri constituite conform legii.

Art. 49. – (1) Fondurile alocate anual în bugetul de stat la capitolul “Cercetare științifică” reprezintă o prioritate a cheltuielilor bugetare.

(2) Din bugetul de stat se alocă fonduri pentru acțiuni finanțate pe bază de programe, precum și pentru celelalte cheltuieli, stabilite în condițiile legii, în cuantum minim de 0,8% din PIB, asigurându-se, în perioada următoare, o creștere a acestora în concordanță cu tendințele înregistrate în țările din Uniunea Europeană.

(3) Fondurile alocate de la bugetul de stat se utilizează cu prioritate pentru finanțarea obiectivelor din Strategia națională și Planul național, precum și pentru finanțarea activităților unităților de cercetare care obțin finanțare parțială pe programe internaționale, la care statul român contribuie cu fonduri conform acordurilor încheiate cu partenerii străini.

(4) De la bugetul de stat se alocă fonduri și pentru finanțarea instalațiilor și obiectivelor speciale de interes național. Instalațiile și obiectivele speciale de interes național, ca bunuri proprietate publică utilizate în activitatea de cercetare, sunt finanțate, cu prioritate, prin bugetele unităților de cercetare care le dețin. Se finanțează de la bugetul de stat, prin fonduri alocate în acest scop, cheltuielile pentru funcționarea, întreținerea și paza acestora, în limita fondurilor bugetare alocate anual.

(5) Cheltuielile necesare pentru realizarea sau achiziționarea de noi instalații și obiective speciale de interes național, precum și cheltuielile necesare pentru dezvoltarea instalațiilor și obiectivelor existente, reprezintă cheltuieli de investiții, finanțate integral sau parțial

de la bugetul de stat. Aceste cheltuieli se cuprind în proiectele bugetului de stat, pe baza listei de investiții elaborată și aprobată în condițiile legii.

(6) Lista instalațiilor și obiectivelor speciale de interes național pentru care se alocă fonduri de la bugetul de stat se stabilește și se actualizează prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare.

(7) Conducerea autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare aprobă, prin ordin, criteriile de selectare a instalațiilor și obiectivelor speciale de interes național.

Art. 50. – (1) Resursele prevăzute la art.49 alin.(1) se utilizează și pentru finanțarea obiectivelor planurilor sectoriale și programelor nucleu, precum și pentru contracte în regim de cofinanțare, în completarea resurselor financiare ale agenților economici beneficiari, în scopul realizării unor activități de cercetare cu forțe proprii sau în colaborare cu unități de cercetare prevăzute la art. 7 și art. 8.

(2) Cuantumul și condițiile de cofinanțare se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(3) Unitățile și instituțiile de cercetare-dezvoltare, prevăzute la art.7 lit. b), c) și d) pot fi sprijinite financiar de la bugetul de stat pentru realizarea unor investiții, dotări, aparatură, echipamente și instalații, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

Art. 51. – Ordonatorii principali de credite, care au alocate prin bugetul de stat sume pentru cercetare științifică, le utilizează pentru finanțarea programelor proprii, inclusiv pentru granturi de cercetare.

Art. 52. – Finanțarea activităților de cercetare-dezvoltare și inovare din fonduri de la bugetul de stat se face astfel:

- a) prioritar, în sistem competițional, pe programe și proiecte;
- b) în sistem direct.

Art. 53. – (1) În vederea asigurării finanțării în sistem competițional, pe programe, a activităților de cercetare-dezvoltare și inovare, autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare elaborează, planifică și execută:

- a) bugetul multianual total, necesar realizării Planului național, detaliat pe programele componente, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului, odată cu aprobarea Planului național;

b) alocația bugetară anuală pentru Planul național, încadrată atât în limita bugetului multianual total aprobat actualizat cu rata inflației, cât și în prevederile anuale ale bugetului de stat;

c) plafonul anual de autorizare a angajării fondurilor pentru programele din Planul național, odată cu Legea bugetului de stat;

d) alocațiile bugetare anuale pentru alte programe sau sisteme de finanțare competițională, care nu se includ în Planul național;

e) alocațiile bugetare anuale pentru alte categorii de cheltuieli, prevăzute și detaliate conform art.58.

(2) Alocația bugetară anuală pentru Planul național se constituie ca buget anual de plăți și se detaliază pe programele în derulare sau care se lansează în anul respectiv, în funcție de necesarul de plăți estimat pentru fiecare program.

(3) Stabilirea bugetelor anuale de plăți pentru programele din Planul național, în conformitate cu legile bugetare anuale, se face prin ordin al conducătorului autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare, după aprobarea prin lege a bugetului de stat.

(4) Plafonul anual de autorizare a angajării fondurilor, aprobat prin legile bugetare anuale, pentru programele din Planul național, reprezintă nivelul maxim de contractare din anul curent pentru fiecare din anii următori, a sumelor aferente programelor a căror execuție se realizează pe unul sau mai mulți ani. Angajamentele cumulate din anii anteriori și până la finele anului curent, pentru anul următor, nu pot depăși bugetul aprobat pentru anul curent. Pentru următorii doi ani, angajamentele cumulate nu pot depăși 75%, respectiv, 65%, din bugetul aprobat pentru anul în curs.

Art. 54. – Alocațiile bugetare anuale pentru programele sau sistemele de finanțare competițională, neincluse în Planul național, se detaliază pe domeniile și/sau obiectivele specifice acestora, în funcție de necesarul de plăți estimat pentru fiecare, pentru contractele noi și în derulare, prin ordinul ordonatorului principal de credite.

Art. 55. – (1) Autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare prevede anual, în proiectul bugetului propriu, resursele financiare necesare realizării politicilor în domeniul cercetării și în domeniul stimulării inovării.

(2) În bugetul autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare se înscrie o sumă globală de la bugetul de stat pentru realizarea programelor prevăzute în Planul național.

Art. 56. – (1) Programele din Planul național cuprind activități de cercetare-dezvoltare și de stimulare a inovării, care se finanțează din suma prevăzută în bugetul autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare, precum și din alte surse de finanțare care pot fi atrase în acest scop.

(2) Programele sunt anuale sau multianuale.

Art. 57. – (1) Suma globală alocată de la bugetul de stat prin bugetul autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare, în vederea realizării programelor Planului național, se contractează cu conducătorii de programe și cu conducătorii și realizatorii de proiecte sau de părți din acestea.

(2) Din sumele contractate, potrivit alin.(1), se pot efectua cheltuieli curente și de capital în conformitate cu prevederile contractelor încheiate.

Art. 58. – (1) Categoriile de cheltuieli pentru activități de cercetare-dezvoltare și de stimulare a inovării, finanțate de la bugetul de stat, se stabilesc prin norme metodologice elaborate de autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, aprobate prin hotărâre a Guvernului.

(2) Categoriile de cheltuieli care pot fi efectuate se vor stabili astfel încât să se asigure corespondența cu cele stabilite în cadrul programelor internaționale la care România este parte.

(3) Din fondurile alocate autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare de la bugetul de stat pentru activitatea de cercetare, se pot finanța și următoarele categorii de cheltuieli:

a) cheltuieli pentru participarea și reprezentarea în cadrul programelor internaționale din domeniul cercetării și inovării, inclusiv la activitățile de coordonare și corelare a acestora;

b) cheltuieli pentru funcționarea Consiliului național de atestare și acreditare pentru cercetare și a organismelor consultative de nivel național pentru cercetare și inovare și a comisiilor organizate de acestea;

c) cheltuieli pentru premierea unor realizări deosebite în domeniul științei și tehnologiei, al căror quantum și număr se vor aproba

prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare;

d) cheltuieli pentru întreținerea, exploatarea, funcționarea și paza instalațiilor și obiectivelor speciale de interes național;

e) cheltuieli pentru informare și documentare;

f) cheltuieli pentru subvenționarea literaturii tehnico-științifice;

g) cheltuieli pentru cotizarea, reprezentarea și participarea la activitățile organismelor, organizațiilor și instituțiilor internaționale de profil;

h) cheltuieli pentru organizarea de manifestări tehnico-științifice;

i) cheltuieli pentru organizarea de târguri și expoziții tehnico-științifice interne și internaționale.

(4) Pentru a sprijini realizarea politicilor de cercetare-dezvoltare și de stimulare a inovării, autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare prevede anual, în bugetul propriu, și sume necesare contractării unor servicii de consultanță și expertiză, pentru realizarea de studii, analize, monitorizări, evaluări, precum și pentru activități similare ce țin de atribuțiile autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare, evaluarea și controlul conducerii programelor/proiectelor, organizarea de seminarii și mese rotunde, acțiuni promoționale, de imagine și diseminare de informații, traduceri și altele asemenea.

(5) Autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare poate prevede, de asemenea, în bugetul propriu, resurse financiare necesare efectuării și altor categorii de cheltuieli prevăzute de lege.

Art. 59. – Programele din Planul național pot include instrumente financiare destinate obținerii unor rezultate de prestigiu, cât și valorificării acestora, inclusiv prin parteneriat internațional.

Art. 60. – (1) Programele, proiectele de cercetare-dezvoltare și inovare, precum și acțiunile cuprinse în Planul național și în programele nucleu și finanțate din surse bugetare, se realizează pe bază de contracte de finanțare.

(2) Normele metodologice privind contractarea, finanțarea, monitorizarea și evaluarea programelor, proiectelor de cercetare-dezvoltare și inovare și a acțiunilor, prevăzute la alin. (1), se elaborează de către autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare, în

termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi și se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

Art. 61. – (1) Contractele de finanțare, încheiate pentru finanțarea programelor și proiectelor cuprinse în Planul național din surse bugetare, pot avea caracter de recurență.

(2) În baza acestui caracter, oricare contractor poate să încheie, la rândul său, alte contracte de finanțare, de această dată, având calitate de autoritate contractantă, dacă:

a) în contractul de finanțare pe care l-a încheiat, în calitate de contractor, este prevăzută o astfel de clauză; și

b) în valoarea contractului de finanțare pe care l-a încheiat, în calitate de contractor, pe lângă suma ce reprezintă tariful sau/și alte drepturi ce-i revin, este prevăzută și o sumă care reprezintă un buget pus la dispoziția sa pentru a-l utiliza numai în vederea încheierii unui alt contract de finanțare, în calitate de autoritate contractantă, prin care să finanțeze un contractor care efectuează un serviciu în aplicarea obiectivelor programelor și proiectelor.

(3) În vederea atingerii unui obiectiv, se pot încheia contracte de finanțare până la nivelul de execuție, directă și nemijlocită, inclusiv.

Art. 62. – (1) Valoarea contractelor de finanțare încheiate din suma globală, prevăzută pentru realizarea programelor din Planul național, cuprinde:

a) sume reprezentând contravaloarea serviciilor și echipamentelor pe care le implică conducerea de program/proiect și, după caz, de realizare/ execuție a proiectelor situate pe ultimul nivel de detaliere a programului;

b) suma pusă la dispoziția contractorului pentru finanțarea de proiecte sau părți din acestea, cu respectarea procedurilor și destinațiilor prestabilite de către autoritatea contractantă, evidențiată în mod distinct.

(2) Valoarea contractelor de finanțare încheiate pe perioade multianuale se actualizează anual, luându-se în calcul și coeficientul de inflație înregistrat.

Art. 63. – Costurile salariale și cele cu deplasările, prevăzute în vederea realizării programelor/proiectelor sau a unor părți din acestea, cuprinse în Planul național, precum și a unor contracte pentru achiziționarea de servicii menționate la art.58 alin.(4) și suportate din

fonduri bugetare, sunt considerate ca având un preț negociat și acceptat prin semnarea contractului de finanțare.

Art. 64. – (1) Costurile prevăzute la art.63 sunt cuprinse în antecalcul și se decontează la nivelul acceptat prin semnarea contractului de finanțare. În acest caz, contractul de finanțare se consideră, în sensul legii, act justificativ de decontare a cheltuielilor prevăzute la art.63.

(2) Dacă executantul, altul decât o instituție publică finanțată integral de la bugetul de stat, obține economii față de costurile acceptate prin contractul de finanțare, acestea rămân la dispoziția sa, conform legislației în vigoare.

(3) Plafoanele în baza cărora se calculează costurile salariale se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(4) Plafoanele în baza cărora se calculează costurile cu deplasările sunt prevăzute de norme aprobate prin hotărâre a Guvernului.

Art. 65. – (1) Autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare, precum și orice altă autoritate contractantă, poate acorda contractorului, în baza contractului de finanțare și în limita bugetului de care dispun, trimestrial, semestrial sau, după caz, pentru o altă durată stabilită conform programării prevăzute în contract, plăți în avans după cum urmează:

a) după semnarea contractului de finanțare, o plată în avans din suma alocată pentru conducerea programului/proiectului, în cuantum de 25%-30% din cheltuielile ocazionate de organizarea activității în vederea inițierii programului/proiectului și elaborării documentelor de planificare și programare ale acestuia;

b) plăți în avans în cuantum de 25%-30% din suma alocată pentru conducerea programului/proiectului, respectiv, din suma alocată pentru realizarea/execuția proiectului/subproiectului, aferentă fiecărei perioade stabilite prin programare.

(2) Recuperarea avansului acordat, potrivit prevederilor alin.(1) lit. a), se face cu ocazia plății sumei aferente perioadei corespunzătoare inițierii programului/proiectului și elaborării documentelor de planificare și programare ale acestuia.

(3) Autoritatea contractantă poate efectua plățile, în avans, prevăzute la alin.(1) lit. b), numai la începutul perioadei pentru care se

acordă avansul, în baza contractului de finanțare și la solicitarea contractorului, care va prezenta odată cu cererea de plată și un deviz al cheltuielilor efectuate, prin care să se confirme utilizarea legală a sumei acordate în avans, pentru perioada anterioară.

(4) Autoritatea contractantă va stabili în contractele de finanțare clauze asigurătorii pentru utilizarea corespunzătoare a avansurilor acordate, potrivit alin. (1) lit. b), și pentru recuperarea acestora, cu ocazia plății sumei aferente reprezentând valoarea serviciilor de conducere a programului/proiectului sau, după caz, de realizare/execuție a proiectului/subproiectului, prestate în perioada pentru care respectivele avansuri au fost acordate.

(5) În cazul în care recuperarea avansului, acordat în conformitate cu alin.(1) lit. b), este programată să se efectueze în anul bugetar următor, contractorul va prezenta, până la finele anului bugetar curent în care a fost acordat avansul, un deviz justificativ al cheltuielilor efectuate, prin care confirmă utilizarea integrală și conform destinațiilor legale a avansului acordat.

(6) Plata avansului se poate efectua numai dacă sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții:

- a) existența contractului de finanțare;
- b) existența contului sau subcontului deschis pe numele contractorului pentru program/proiect;
- c) nominalizarea de către contractor a persoanei responsabile: director de program, responsabil de proiect;
- d) aprobarea de către autoritatea contractantă a cererii de plată a avansului depusă de contractor.

(7) Este interzisă acordarea avansurilor contractorilor care au beneficiat anterior de avansuri pe care nu le-au justificat sau nu au fost recuperate în termenele stabilite.

Art. 66. – Institutele naționale de cercetare-dezvoltare și unitățile de cercetare-dezvoltare organizate ca instituții publice pot contracta, în sistem direct, cu organul administrației publice centrale sub coordonarea căruia funcționează, lucrări solicitate de acesta, în domeniul de specialitate specific.

Art. 67. – Institutele naționale de cercetare-dezvoltare și unitățile de cercetare-dezvoltare, organizate ca instituții publice finanțate integral din venituri extrabugetare, pot contracta cu autoritatea de stat

pentru cercetare-dezvoltare, activități desfășurate pe programe nucleu de cercetare-dezvoltare ale instituțiilor respective, avizate de organul administrației publice centrale sub coordonarea căruia funcționează și aprobate de autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare.

Art. 68. – Într-un singur an, nivelul alocat de la bugetul de stat pentru finanțarea programului nucleu de cercetare-dezvoltare, propriu unui institut sau unei instituții prevăzute la art.67, nu poate fi mai mic de 20% și nu poate depăși 60% din veniturile din activitatea de cercetare-dezvoltare din anul anterior, exprimate în termeni reali.

Art. 69. – Din categoria lucrărilor din domeniul de specialitate, menționate la art.67, fac parte numai lucrări care corespund profilului de specialitate al instituției respective și pentru care aceasta dispune de potențialul uman și baza materială pentru a le realiza, încadrate în următoarele categorii:

- a) elaborarea de studii tehnice, prognoze, strategii și a lucrărilor suport pentru strategia sectorială și cea națională;
- b) lucrări de fundamentare și susținere a inițiativelor legislative și politicilor în domeniu;
- c) lucrări suport de adaptare și extindere a legislației existente în vederea preluării acquis-ului comunitar în domeniu;
- d) lucrări privind elaborarea și realizarea planurilor de acțiuni pentru punerea în aplicare a legislației comunitare preluate;
- e) consultanță, expertiză în domeniul de specialitate;
- f) servicii tehnologice: analize, măsurători, testări, expertizări, certificări, altele similare;
- g) realizarea de sisteme informaționale și aplicații software pentru informatizarea activităților operaționale din respectivul sector sau domeniu de activitate.

CAPITOLUL VI

Valorificarea potențialului de cercetare

Art. 70. – (1) Administrația publică centrală și locală, organizațiile guvernamentale și agenții economice cu capital majoritar de stat au obligația de a antrena potențialul științific național, în activități privind:

a) inițierea și contractarea de lucrări de cercetare și transfer tehnologic și valorificarea rezultatelor cercetării, de interes specific instituției;

b) elaborarea deciziilor de restructurare și modernizare a economiei;

c) elaborarea și evaluarea independentă a strategiilor proprii ramurii economice;

d) expertizarea și evaluarea independentă a aspectelor specifice propriei activități, inclusiv expertize legate de eficiența importului de noi tehnologii, produse, etc.

(2) În situațiile în care nu este disponibilă expertiza completă la nivel național, cu avizul autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare, se apelează la misiuni de expertizare externe, beneficiarii având obligația de a include în aceste echipe și specialiști români, pe profil, din domeniul cercetării.

(3) Pentru realizarea prevederilor de la alin.(1), Consiliul național de atestare și acreditare pentru cercetare va realiza și actualiza periodic baze de date cu experți pe domenii de activitate și pe specializări.

Art. 71. – Autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare și ministerele de resort, pentru domeniile proprii, cooperează și asigură parteneriatul între academii, învățământ, cercetare și industrie, în scopul valorificării cunoștințelor, prin:

a) stimularea realizării temelor de cercetare-dezvoltare de echipe comune din unități, institute de cercetare-dezvoltare, academii și universități;

b) stimularea finanțării cu prioritate a temelor cu aplicabilitate imediată, solicitate de industrie sau alte ramuri economice;

c) programe de formare profesională în care elevii și studenții efectuează stagii de pregătire și practică în unități și instituții de cercetare care au baza materială și resurse umane specializate;

d) programe de asistență tehnică și servicii între unități și instituții de cercetare-dezvoltare și agenți economici, care aplică rezultatele programelor de cercetare-dezvoltare;

e) participarea cercetătorilor și specialiștilor din unitățile de cercetare-dezvoltare la formele de pregătire postuniversitară, respectiv, de formare continuă, organizate în instituțiile de învățământ superior acreditate.

Art. 72. – (1) Pentru fiecare din domeniile de interes național în care se desfășoară activități de cercetare-dezvoltare finanțate din fonduri publice, autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare inițiază organizarea anuală de conferințe cu participare internațională, la care participă cu lucrări științifice unitățile și instituțiile de cercetare-dezvoltare de profil.

(2) Aceste manifestări vor contribui la promovarea tendințelor și direcțiilor de cercetare-dezvoltare în domeniu care vor fi incluse în programele naționale anuale.

Art. 73. – Agenții economici care realizează importuri de tehnologii și utilaje, finanțate din fonduri bugetare, fonduri ale societăților comerciale cu capital majoritar de stat sau din credite garantate de către Guvern, vor solicita unităților și instituțiilor de cercetare-dezvoltare de profil atestate, analiza independentă a tehnologiilor și utilajelor care urmează să se importe, din punct de vedere al tehnicității, caracterului novator și de viabilitate, compatibilitățile cu ceea ce exista în țară în ramura respectivă, precum și a altor aspecte legate de avantajele tehnologiilor respective, în condițiile naționale specifice.

CAPITOLUL VII

Rezultatele activităților de cercetare-dezvoltare

Art. 74. – (1) În sensul prezentei legi, prin rezultatele activităților de cercetare-dezvoltare obținute în baza derulării unui contract finanțat din fonduri publice, numite în continuare *rezultatele cercetării*, se înțeleg:

- a) documentații, studii, lucrări, planuri, scheme și altele asemenea;
- b) drepturi din brevete de invenție, licențe, certificate de înregistrare a desenelor și modelelor industriale și altele asemenea;
- c) tehnologii, procedee, produse informatice, rețete, formule, metode și altele asemenea;
- d) obiecte fizice și produse realizate în cadrul derulării contractului respectiv.

(2) Achizițiile efectuate, în vederea executării prevederilor unui contract de cercetare, nu fac parte din rezultatele cercetării, cu excepția

achizițiilor care sunt înglobate într-unul din rezultatele cercetării încadrate în categoriile prevăzute la alin.(1).

(3) Persoană juridică executantă este considerată persoana juridică care a obținut oricare dintre rezultatele cercetării prevăzute la alin.(1), în mod direct și nemijlocit.

Art. 75. – (1) Rezultatele cercetării obținute, în baza derulării unui contract finanțat din fonduri publice, aparțin persoanelor juridice executante și ordonatorului principal de credite, în egală măsură, dacă prin contract nu s-a prevăzut altfel.

(2) Rezultatele cercetării prevăzute la alin.(1) sunt administrate de unitățile care le-au produs, cu acordul ordonatorului principal de credite, cu excepția documentațiilor de interes național care rămân în custodia acestor unități și sunt sub controlul autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare.

(3) În cazul în care persoana juridică executantă s-a desființat, reorganizat prin divizare, comasare sau altele asemenea, rezultatele cercetării pot fi preluate, cu titlu gratuit, cu acordul ordonatorului principal de credite, de către persoana juridică ce preia integral sau parțial activul și pasivul executantului, cu respectarea prevederilor legale. Documentațiile de interes național sunt preluate în custodie de către o persoană juridică, desemnată de autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare, rămânând, în continuare, sub controlul autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare.

(4) Prevederile alin.(1), (2) și (3) se aplică cu respectarea prevederilor art.5 și art.48 din Legea nr.64/1991 privind brevetele de invenție, cu modificările ulterioare, ale art.5 din Legea nr.129/1992 privind protecția desenelor și modelelor industriale, cu modificările ulterioare, și, respectiv, ale art.7, art.8, art.44 și art.74 din Legea nr.8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările ulterioare.

(5) Rezultatele cercetării destinate domeniului apărării, ordinii publice și siguranței naționale, obținute de către persoane juridice executante utilizând fonduri publice alocate prin Planul național de cercetare-dezvoltare și inovare, pot fi preluate de organele administrației publice centrale coordonatoare, pe baza unor clauze specifice contractuale, cu acordul autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare.

Art. 76. – Înregistrarea rezultatelor cercetării în evidența contabilă se face distinct, la valoarea simbolică de 1 leu, de către persoanele juridice executante, care răspund, potrivit legii, de luarea măsurilor necesare în vederea conservării, depozitării, păstrării, valorificării, refolosirii sau casării, după caz, a acestora. Se înregistrează în patrimoniu, potrivit legislației în vigoare, achizițiile efectuate în vederea executării contractului care nu au fost înglobate în rezultatele cercetării.

Art. 77. – Toate rezultatele cercetării se înregistrează într-un registru special de evidență, constituit de către fiecare dintre persoanele juridice executante, în baza prezentei legi. Autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare va stabili modelul de registru special și metodologia de înregistrare corespunzătoare, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 78. – (1) În situația în care rezultatele cercetării finanțate din fonduri alocate de la bugetul de stat fac obiectul unor înstrăinări, închirieri sau concesiuni, valoarea acestora este stabilită la prețul negociat între părți, cu avizul autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare.

(2) Pentru rezultatele cercetării finanțate din fonduri publice prin Planul național de cercetare-dezvoltare și inovare, care aparțin domeniului apărării, ordinii publice și siguranței naționale, organele administrației publice centrale coordonatoare ale domeniului, împreună cu autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare, vor decide asupra înstrăinării, închirierii sau concesiunii acestora pentru satisfacerea unor interese naționale.

Art. 79. – (1) Transmiterea cu orice titlu, către terțe persoane, a rezultatelor cercetării obținute în cadrul contractelor finanțate din fonduri publice, se face în condițiile stabilite prin contract, de ordonatorul principal de credite.

(2) Nu fac obiectul alin.(1) comunicările științifice și alte rezultate științifice care se pot da publicității, indiferent de mijloacele prin care sunt transmise, cu respectarea prevederilor legale privind proprietatea intelectuală.

(3) Rezultatele cercetării pot fi casate, conform reglementărilor legale în vigoare.

Art. 80. – Prevederile art.74-79 se aplică în mod corespunzător și în cazul rezultatelor cercetării obținute pe baza derulării contractelor de grant, încheiate începând din anul 1996 și finanțate din fonduri publice.

Art. 81. – (1) Autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare poate finanța, din fonduri publice, proiecte de valorificare și transfer tehnologic.

(2) Agenții economici pot prelua, cu titlu gratuit, pe bază de contract, rezultatele cercetării și pot primi din fonduri publice, în regim de cofinanțare, o sumă de până la 20% din cheltuielile totale aferente aplicării rezultatelor selectate. Contractele vor conține clauze asigurătorii în vederea realizării transferului tehnologic, clauze privind proprietatea industrială și neînstrăinarea rezultatelor cercetării preluate.

(3) În vederea diseminării informațiilor și a eficientizării cheltuielilor cu cercetarea-dezvoltarea, creațiile tehnice noi rezultate din activitatea de cercetare finanțate din fonduri publice se pot introduce în circuitul economic prin încredințarea cu titlu gratuit către agenții economici. Pentru obținerea acestora, agenții economici vor prezenta, pentru avizare, autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare, note de solicitare fundamentate.

(4) Transferul tehnologic cu titlu gratuit se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea ministerului coordonator al ramurii economice. Ca urmare a aprobării date de Guvern, agentul economic beneficiar și unitatea de cercetare vor încheia contracte de transfer tehnologic cu clauze de neînstrăinare, de confidențialitate și clauze privind protecția proprietății industriale.

(5) Agenții economici care utilizează rezultatele de cercetare transferate raportează periodic furnizorului și autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare, performanțele sau efectele economice obținute în urma transferului și participă la finanțarea temelor pentru continuarea etapelor următoare cercetării demarate, încheind în acest scop contracte în regim de cofinanțare.

CAPITOLUL VIII

Stimularea dezvoltării tehnologice și a inovării

Art. 82. – Statul stimulează și susține efortul de inovare și de absorbție a inovării în economie și societate, la nivelul agenților economici și sociali, prin acțiuni și mijloace specifice, astfel:

- a) sprijin financiar;
- b) dezvoltarea infrastructurii de inovare și transfer tehnologic.

Art. 83. – (1) Agenții economici care cofinanțează 50% din valoarea unei lucrări de cercetare-dezvoltare, în scopul aplicării rezultatelor acesteia, pot beneficia în totalitate de rezultatele cercetării, cu acordul autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare.

(2) În cazul în care rezultatele cercetării aparțin domeniului apărării, ordinii publice și siguranței naționale, prevederile alin.(1) se aplică cu condiția obținerii avizului prealabil al autorităților publice centrale coordonatoare ale domeniului.

Art. 84. – (1) Unitățile și instituțiile de cercetare-dezvoltare menționate la art.7 și 8 beneficiază de reduceri cu 50% a baremurilor stabilite pentru criteriile legate de cifra de afaceri și garanțiile cerute în achizițiile publice de bunuri materiale, lucrări și servicii.

(2) Unitățile și instituțiile de cercetare-dezvoltare care elaborează brevete de invenție în calitate de titular, beneficiază de reduceri de 80% privind toate taxele de brevetare și de menținere în vigoare a brevetului.

Art. 85. – (1) Statul susține dezvoltarea infrastructurii de inovare și transfer tehnologic, la nivel național, regional și local, prin crearea de:

a) centre și servicii specializate pentru asistență și informare științifică și tehnologică, precum și pentru diseminarea, transferul și valorificarea rezultatelor cercetării;

b) zone și infrastructuri cu facilități speciale pentru înființarea și funcționarea de agenți economici inovativi, care dezvoltă și aplică tehnologii noi, infrastructuri care pot fi: centre de transfer tehnologic, centre incubatoare de afaceri, centre de informare tehnologică, oficii de legătură cu industria, parcuri științifice și tehnologice;

c) unități de ramură specializate în transfer tehnologic, finanțate pe seama rezultatelor transferate în economie și în viața socială. În acest sens unitățile de transfer răspund de întocmirea contractelor tripartite între furnizorul de tehnologie, unitatea de transfer și unitatea care aplică rezultatele.

(2) Susținerea financiară pentru dezvoltarea infrastructurii de inovare și transfer tehnologic, la nivel național, regional și local, se realizează din fondurile alocate ministerelor de ramură și din fondurile administrațiilor publice locale interesate.

Art. 86. – (1) Infrastructura de inovare și transfer tehnologic, prevăzută la art. 85, se constituie pentru susținerea dezvoltării economico-sociale, prin stimularea inovării și transferului tehnologic, atragerea de investiții în vederea valorificării rezultatelor de cercetare-dezvoltare și inovare și a resurselor umane din sistemul național de cercetare-dezvoltare.

(2) Inițiativa constituirii unei entități din infrastructura de inovare și transfer poate aparține autorităților administrației publice centrale sau locale, unităților de cercetare, universităților, camerelor de comerț și industrie, asociațiilor patronale și profesionale, precum și agenților economici cu sediul în România.

(3) Statul, prin autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare susține logistic și financiar, în sistem de cofinanțare, constituirea și dezvoltarea entităților din infrastructura de inovare și transfer tehnologic.

(4) Acordarea titlului de entitate a infrastructurii de inovare și transfer tehnologic se face prin ordin al autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare. Titlul este valabil, funcție de tipul de entitate, pe durata, în perimetrul și în condițiile specificate în ordin.

(5) Constituirea, funcționarea, evaluarea și acreditarea entităților din infrastructura de inovare și transfer tehnologic, precum și modalitatea de susținere a acestora, se face în conformitate cu norme metodologice specifice, elaborate de către autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare, în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi și aprobate prin hotărâre a Guvernului.

Art. 87. – (1) Statul acceptă existența și preluarea riscului pe piață, pentru finanțările de la bugetul de stat, în vederea implementării politicilor de cercetare-dezvoltare și inovare. Încadrarea în situația de

eșec este constatată de autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare, pe baza unor analize efectuate de experți. Eșecul pe piață nu presupune obligativitatea recuperării fondurilor cheltuite.

(2) Constituie eșec în activitatea de cercetare-dezvoltare și inovare situațiile pentru care nu au fost îndeplinite obiectivele tehnico-științifice, stabilite la inițierea acestei activități, din motive obiective.

Art. 88. – În vederea stimulării dezvoltării tehnologice și a inovării la nivelul agenților economici, în acord cu prevederile art.83 și 87 se înființează, în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, prin hotărâre a Guvernului, Societatea de investiții pentru transfer tehnologic și dezvoltare, a cărei administrare va fi încredințată unui organism creat în acest scop, din care fac parte reprezentanți ai Guvernului și ai investitorilor, în subordinea autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare.

Capitolul IX

Dispoziții finale

Art. 89. – Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, se abrogă Ordonanța Guvernului nr.25/1995 privind reglementarea organizării și finanțării activității de cercetare-dezvoltare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.194 din 25 august 1995, aprobată cu modificări prin Legea nr.51/1996, cu modificările ulterioare; Ordonanța Guvernului nr.8/1997 privind stimularea cercetării științifice, dezvoltării tehnologice și inovării, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.14 din 31 ianuarie 1997, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.95/1998, cu modificările ulterioare; Ordonanța Guvernului nr.59/1997 cu privire la finanțarea, în sistem descentralizat, în domeniul științei, tehnologiei și inovării, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.225 din 30 august 1997, cu modificările și completările ulterioare; precum și orice alte dispoziții contrare prezentei legi, cu excepția prevederilor privind Programul național de cercetare științifică și dezvoltare tehnologică “ORIZONT 2000”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1095/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.3 din 10 ianuarie 1996, care rămân în vigoare până în 31 decembrie 2002.

Definiții

1. **Cercetarea fundamentală**, activitatea desfășurată, în principal, pentru a dobândi cunoștințe noi cu privire la fenomene și procese, precum și în vederea formulării și verificării de ipoteze, modele conceptuale și teorii.

2. **Cercetarea aplicativă**, destinată, în principal, utilizării cunoștințelor științifice pentru perfecționarea sau realizarea de noi produse, tehnologii și servicii.

3. **Dezvoltarea tehnologică**, formată din activitățile de inginerie a sistemelor și de inginerie tehnologică, prin care se realizează aplicarea și transferul rezultatelor cercetării către agenții economici, precum și în plan social, având ca scop introducerea și materializarea de noi tehnologii, produse, sisteme și servicii, precum și perfecționarea celor existente și care cuprinde:

a) cercetare precompetitivă, ca activitate orientată spre transformarea rezultatelor cercetării aplicative în planuri, scheme sau documentații pentru noi produse, procese sau servicii, incluzând fabricarea modelului experimental și a primului prototip, care nu pot fi utilizate în scopuri comerciale;

b) cercetarea competitivă, ca activitate orientativă spre transformarea rezultatelor cercetării precompetitive în produse, procese și servicii care pot răspunde, în mod direct, cererii pieței și incluzând activitățile de inginerie a sistemelor, de inginerie și proiectare tehnologică.

4. **Inovare**, activitate orientată către generarea, asimilarea și valorificarea rezultatelor cercetării-dezvoltării în sfera economică și socială.

5. **Inovarea de produs**, introducerea în circuitul economic a unui produs nou sau cu unele caracteristici îmbunătățite, în mod semnificativ, astfel încât să se ofere consumatorului servicii noi sau îmbunătățite.

6. **Inovarea tehnologică**, introducerea în circuitul economic a unui proces sau a unei tehnologii ori ameliorarea semnificativă a celor existente, inclusiv îmbunătățirea metodelor de gestiune și organizare a muncii.

7. **Transfer tehnologic**, introducerea sau achiziționarea în circuitul economic a tehnologiilor și utilajelor specifice, echipamentelor și instalațiilor rezultate din cercetare, în vederea obținerii unor procese, produse și servicii noi sau îmbunătățite, cerute de piață sau prin care se adoptă un comportament inovativ, inclusiv activitatea de a disemina informații, a explica, a transfera cunoștințe, a acorda consultanță și a comunica cu persoane care nu sunt experți în problemă despre rezultatele cercetării fundamentale, aplicative și precompetitive, într-un asemenea mod, încât crește șansa aplicării unor astfel de rezultate, cu condiția, să existe un proprietar al rezultatelor.

8. **Valorificare**, procesul prin care rezultatele cercetării competitive ajung să fie utilizate, conform cerințelor activității industriale sau comerciale, în viața socială și culturală.

9. **Diseminare**, transmiterea informațiilor, a experienței și a bunelor practici, precum și cooperarea pentru promovarea inovării, pentru sprijinirea celor care vor să-și creeze întreprinderi inovative și pentru sprijinirea proiectelor inovative.

10. **Absorbția inovării**, capacitatea mediului socio-economic de a îngloba inovarea, în mod deosebit în întreprinderi, de a utiliza, transforma și lărgi cunoștințele despre rezultatele inovării, în scopul de a se lărgi posibilitatea aplicării acestor rezultate în noi produse, procese sau servicii.

11. **Plan național de cercetare-dezvoltare și inovare**, instrumentul prin care statul realizează politica generală în domeniul cercetării-dezvoltării, al inovării și asigură corelarea acestora.

12. **Plan sectorial**, instrumentul prin care ministerele și academiile realizează politica de cercetare menită să asigure dezvoltarea domeniului coordonat și creșterea eficienței activităților.

13. **Program de cercetare-dezvoltare-inovare**, componente ale Planului național de cercetare-dezvoltare și inovare, alcătuite dintr-un set de obiective care au legătură între ele și cărora le pot corespunde subprograme. Prin programe se urmărește implementarea unei politici într-un domeniu specific. Realizarea programelor se efectuează prin intermediul proiectelor.

14. **Obiectiv în programe**, o necesitate a unui sector sau domeniu al societății pentru a cărei rezolvare se face apel la mai multe discipline în domeniul cercetării-dezvoltării. Realizarea obiectivelor se face prin intermediul proiectelor de cercetare-dezvoltare.

15. **Proiect de cercetare-dezvoltare**, modalitate de atingere a unui obiectiv, al unui program, cu un scop propriu bine stabilit, care este prevăzut să se realizeze într-o perioadă determinată, utilizând resursele alocate și căruia îi este atașat un set propriu de reguli, obiective și activități.

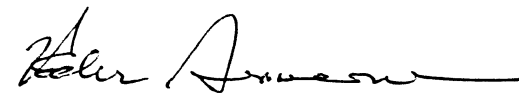
16. **Programe nucleu de cercetare**, programe proprii ale institutelor naționale sau instituțiilor publice de cercetare-dezvoltare, care pot fi finanțate direct de către autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare.

17. **Lucrare de cercetare-dezvoltare**, componentă a proiectelor de cercetare-dezvoltare care are un obiectiv concret ce trebuie atins în cursul unui an.

18. **Raport de cercetare-dezvoltare**, document tehnico-științific care prezintă obiectivul și rezultatele activităților desfășurate în cadrul unei lucrări de cercetare, precum și acțiuni concrete pentru valorificarea rezultatelor obținute.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Camera Deputaților în
ședința din 18 iunie 2002, cu respectarea prevederilor articolului 74
alineatul (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Valer Dorneanu', with a long horizontal stroke extending to the right.

Valer Dorneanu